

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקפב
ערב ראש השנה
וש"ק פ' האזינו שבת שובה ה' תשפ"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ד שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ב שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" בנימין משה שיחי'
ליום הולדתו השמיני לאויש"ט,

ביום ה' תשרי ה'תשפ"ה

ולזכות אחיו

חיילי "צבאות השם" יוסף נתן, זכרי', יצחק נחמן ואשר מנחם שיחיו

*

נדפס ע"י הוריהם

הור"ח ר' אברהם וזוגתו מרת לי לאה שיחיו חמי

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ברעדה"), ומסיימת: "הוי' יחתו מריביו⁸ עליו בשמים ירעם"⁹ וסיומה וחותרה "וירם קרן משיחו"⁹.

בלקו"ת¹⁰ מתעכב ע"כ אדמו"ר הזקן ומקשה, מה השייכות בין "הוי'" ל"יחיתו) מריביו", ומי הם "מריביו" של הוי'? ומביא ע"ז את זהרה¹¹ שאומר שהכוונה היא "מריב וא"ו", היינו שאלו הנלחמים בוא"ו – "יחיתו". וכמבואר שם¹² בארוכה: "הוי' הוא ששה מדות דז"א שהחסד גובר בהן דבחי גבורה שבו היא בבחי' לאכללא שמאלא בימינא כנ"ל והמקטרגים שלמעלה בהיכלות החיצונים המקטרגים על ישראל הם נגד בחי' זו ממש ונק' מריביו . וע"י התגלות שם הוי' דא"א בז"א עי"ז יחתו מריביו". ולכן צ"ל ענין הנסירה והניתוק – כמבואר בארוכה בלקו"ת ובדרושים שלאח"י, עד לדרוש של הרבי הנשיא – שכבר ישנו בקופיר¹³ – שבו מבאר בארוכה את הפסוק "הוי' יחתו מריביו" עד ל"וירם קרן משיחו".

ב. אמנם הפירוש הפשוט בזה, "ואין מקרא יוצא מדי פשוטו"¹⁴ [כמדובר לעיל¹⁵, שהפירוש ע"ד הפשט צריך להתאחד ולהכלל עם הפירוש שע"ד הדרוש, רמז וסוד, ובענינו: ש"ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו" בא בהמשך ל"הוי' יחתו מריביו", זאת-אומרת, ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא!

(8 יחתו וישברו מריביו של בני ואנשי מלחמתו (מצו"ד שם).
 (9 שמואל שם, י.
 (10 נשא כה, ב.
 (11 ויקרא יט, ב.
 (12 לקו"ת נשא שם, ד (מהזהר).
 (13 סה"מ תש"ו בתחלתו.
 (14 שבת סג, א. וש"נ.
 (15 נת' לפנ"ז בהתוועדות (שיחוק שם ע' 25).

על מי מתכוונת חנה באומרה "משיחו"? – מבארים על אתר מפרשי התנ"ך¹⁶, שהיות וחנה אמרה את תפילתה בקשר עם לידת שמואל הנביא אשר משח את דוד מלך ישראל, הרי ש"משיחו" הכוונה לדוד. זאת למרות ששמואל חי בזמן מלכותו של שאול ודוד עדיין לא נעשה אז למלך, אעפ"כ אומרים שכבר אז דוד הי' "משיחו"!

וזוהי תפלתה של חנה – שיקויים "וירם קרן משיחו".

ג. כיון שמתפלה זו לומדת הגמ' בברכות¹⁷ "כמה הלכתא גברותא" לכל התפלות של כל הדורות בכל השנים ובכל הימים, מכך מובן שיש ללמוד גם מכללות הענין ותפלת חנה, עד לתפלתה העיקרית: שיקויים "וירם קרן משיחו", הענין ד"דוד מלך ישראל חי וקיים"¹⁸ – המלך המשיח, "ועבדי דוד גו' נשיא להם לעולם"¹⁹.

ובזה יובן מה שקודם נאמר "הוי' יחתו מריביו" ורק אח"כ יהי ה"וירם קרן משיחו", שהרי כך הוא הפס"ד ברמב"ם – וכמדובר כמ"פ כיצד נגלה דתורה קשור עם פנימיות התורה, עד לחסידות וקבלה ועד בגלוי –

אשר בהל' מלכים ומלחמותיהם²⁰ פוסק הרמב"ם כיצד יהי הסדר דביאת משיח וגילוי משיח²¹:

תחלה ייעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", והוא "יכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה ולקיים מצוות.

והנה הלשון "יכוף" פירושו להכריח

(16 ראה פי' הרד"ק עה"פ.
 (17 לא, א ואילך.
 (18 ר"ה כה, א. זח"א קצב, ב.
 (19 יחזקאל לז, כד-כה.
 (20 פי"א ה"ד.
 (21 בהבא לקמן ראה גם שיחת ש"פ ראה ה'תשל"ה – "יחי המלך" גליון תרלו' ע' 3 ואילך.

דאָס געלט זאָל אַרײַנגעטראַגן ווערן במשך חודש אלול (ווען מרבים בצדקה) און ניט שפעטער ווי כט' אלול, ערב ר"ה, יום הולדתו.

* * *

און דורך דער הדפסה פון צ"צ'ס ספרים – (וואָס דאָס וועט פאַרגרעסערן דעם לערנען תורתו, וואָס דאָן איז דאָך שפּותותיו דובבות), און דורך נתינת הצדקה¹⁷ אויף דעם, (נוסף אויך גודל מעלת הצדקה ושכרה, און ווי געזאָגט פריער, אַז בשעת מען גיט נדבת ידו צאָלט אָפּ דער אויבערשטער אַז מען זאָל קענען געבן מתנת ידו), וועט מען זוכה זיין צום והקיצו ורננו שוכני עפר¹⁸ והוא בתוכם, וואָס וועט זיין נאָכדעם אַז מען וועט זוכה זיין צו דער גאולה האמתית והשלימה דורך משיח צדקנו,

– הנני מביא את עבדי צמח, וואָס מנחם שמו און צמח שמו (דעם צ"צ'ס נאָמען איז דאָך "מנחם" – חושבנ' ד"צמח", און מענדל – חושבנ' ד"צדק", וואָס דערפאַר האָט מען זיינע ספרים אָנגערופן בשם "צמח צדק"),

יבוא ויגאלנו בקרוב ממש, און מען וועט מקיים זיין יראה כל זכורך²² את פני ה"א גו' איש כמתנת ידו כברכת ה"א אשר נתן לך.

(16 יבמות צו, ב.

(17 ראה פדר"א פל"ג: מכח צדקה המתים עתידין לחיות. ובאגה"ק (סכ"א) שממשיכה חיים עליונים מחיי החיים כו' להקימה מעפר כו'.

(18 בטל של אור גדול של מעלה (זח"א קיח, סע"א), שזהו טל תורה (תניא ספ"ז). ועיין השייכות לחדש אלול – בלקו"ת ר"פ עקב יד, א).

(22 אשר "כשיגיע הקץ" יהי זה בכל שבת ובכל חודש שנאמר והי' מדי חדש בחדשו ומדי שבת גו' (יל"ש ישעי' בסופו) ובשבת ר"ח – ב' פעמים (שם רמז תק"ג) – ומזה דאין תחומין למעלה מעשרה. ובכ"ז פסקינן לדינא דספק הוא (רמב"ם הל' שבת פכ"ז, ג. טוש"ע או"ח סת"ד) כיון דבש"ס הוא בעיא דלא איפשטא (עירובין מג, ב). – ומזה ראי' דאפילו במקום ספק בש"ס דילן לא פשטינן ממק"א (ואולי אנדה שאני). ואכ"מ.

מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו וילדיהם רחל בת חיה מושקא. לאה שרה בת חיה מושקא.
 ישראל רחמים בן חיה מושקא. ומענדל בן חיה מושקא. שיחיו
 ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, וצבי בן ח' רחל שיחיו
 לזכות ר' ברוך אהרן בן ברניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו

יום הולדת הצ"צ

בקשר עם ערב ר"ה, מובא בזה (בע' 14-15) צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ ראה, אדר"ח אלול ה'תשכ"ה בענין שנת המאה להסתלקות-הילולא דאדמו"ר הצ"צ והקשר דשמו של הצ"צ למשיח בסיומה הוסיף הרבי בכתי"ק הערה שלימה אודות זמני העלי' לרגל לעתיד לבוא

(השיחה נדפסה בלקוטי שיחות ח"ט ע' 288 ואילך)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ווי דערמאנט שוין ביי פארשידענע געלענגנהייטן, איז האי-יאָהר (אַנהויבנדיק פון י"ג ניסן) די שנת המאה, דער הונדערסטער יאָר פון דער הסתלקות-הילולא פון כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

אין דער שנת המאה, האָט אַ ספעציעלע וויכטיקייט דער טאָג פון ערב ראש השנה, **כט אלול** – ווען עס איז דער יום הולדת פון כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

ומזה: מצד דעם פאַרבונד (און **ענליכקייט** – **חאָטש ניט לגמרי, כדלקמן**) פון דעם לעצטן טאָג פון חודש אלול, מיט ר"ח אלול – **אויך מיט** דעם ערשטען טאָג פון ראש חודש אלול –

וואָס אין ראש חודש זיינען כלול אַלע ימי החודש ווי זיי זיינען בכח, און בסיום החודש, זיינען זיי **אויך כלול, נאָר ווי זיי זיינען געווען בפועל. און ווי מיר זעהן אויך בהנוגע להלכה, אַז ביום סיום החודש** (יו"כ קטן), מאַכט מען דעם חשבון **צדק** פון אַלע ענינים פון דעם פאַרגאַנגענעם חודש, וואָס די ענינים (סיי די מצות, סיי די עבירות – וועלכע מען איז מתקן ביו"כ קטן, און דורך תשובה איז מען זיי מהפך לזכויות) זיינען **ענינים** בפועל –

בין איך מציע אַז – אַזוי ווי **בקשר עם** שנת המאה פון **הסתלקות הילולא דכ"ק אדמו"ר הצ"צ**, דרוקט מען איצטער ספרים און מאמרים פון דעם בעל הילולא – **אַ טייל פון וועלכע ערשיינט איצט צום ערשטן מאָל**, ווי אויך דרוקט מען איבער זיינע ספרים **און מאמרים** וועלכע זיינען שוין געווען געדרוקט פון פריער, **נאָר עס איז שווער זיי צו באַקומען.**

זאָל יעדערער געבן, פאַר זיך און פאַר יעדערן פון זיינע בני בית, אַ סכום פון **מאה** – "הונדערט" מטבעות, און יעדער איינער זאָל זיך אָפּמעסטן צו געבן **מאה פון אַ וואָס גרעסערער מטבע** – לפי "נדבת ידו" און לפי "מתנת ידו" (און אַז ער וועט זיך ריכטיק אָפּמעסטן, קען אַמאָל זיין אַז ער וועט אויסגעפינען אַז אויך די גרעסערע מטבע איז ניט **מצד נדבת ידו, נאָר מצד מתנת ידו**).

אַלס אַ השתתפות בהדפסת ספרי ומאמרי בעל הילולא כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

(לכפות – "נייטן"), ומכך ראי' שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו, עד שאח"כ ממשיך הרמב"ם – "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי – "הוגה בתורה ועוסק במצוות" – ינהל מלחמות!

וכיון שהרמב"ם ענינו לכתוב (הלכות) בפשטות הדברים, נמצא שתהי' אז מלחמה, והרי זהו הענין ד"יחתו מריביו" (כפי שממשיך הרמב"ם שם – "וינצח")!

ד. אולם, גם לאחר כל-זה, אומר הרמב"ם שעדיין לא יודעים בוודאות האם זהו המשיח האמיתי ("דער אמת'ער משיח") שמקויים בו ה"וירים קרן משיחו", או שמא מדובר ביהודי צדיק (אבל לא משיח), אע"פ שמצד המצב זקוקים לענין ד"יחתו מריביו" (מצד המלחמה שתהי' אז).

ועל-כך ממשיך הכתוב בתפלת חנה "זיתן עז למלכו", היינו, לאחר ש"יחתו מריביו" – הענין ד"ילחם מלחמות ה'" וינצח, ממשיך הרמב"ם ואומר "ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל", זאת-אומרת, שכאשר הוא יבנה את בית המקדש ויקבץ את הגלויות אזי יודעים שהוא המשיח!

– כך פוסק הרמב"ם פס"ד ככל הפסקי דינים שבו, ופסק זה אינו מותיר מקום לספקות מתי מתחילה ה"אתחלתא דגאולה" ומתי ישנו הענין דקיבוץ גלויות – הרמב"ם פוסק שקיבוץ גלויות יהי' ביחד עם וע"י משיח²².

ה. ובפרטיות יותר, כדי לדעת מיהו משיח מביא הרמב"ם סימנים גלויים:

א) "מלך מבית דוד" – משיח יתייחס למלכות בית דוד.

ב) "הוגה בתורה ועוסק במצוות".

22) להעיר משיחת ש"פ ויקהל, כ"ה אדר א' ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 440): "רואים בשנים האחרונות איך שנעשה ה"ויקהל" בפשטות – קיבוץ גלויות דבני"י מכל העולם, שעולים לאה"ק. והעלי' היא באין-ערוך להעליות שהיו פעם בדורות שלפנ"ז."

ג) "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" – משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם היכן שהוא חסר בלימוד התורה וקיום המצוות – הוא ימסור את עצמו ("וואַרפט ער זיך אַריין") כדי לחזק ולתקן זאת.

וזו צריך להעשות באופן ד"ויכוף", כלומר – על מי שייך השקו"ט אם הוא משיח, דווקא על אחד כזה שכאשר יבוא אדם ויאמר שברצונו להתנהג באופן אחר (מדרך התורה והמצוות) ושלא יתערבו בחייו הפרטיים – הוא (המשיח) לא יתחשב בזה, אלא "ויכוף" – יכריחו ללמוד תורה ולקיים מצוות; אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שאלו הם דרכי התורה²³, אבל באופן ד"ויכוף" – לא לבקש תחלה רשיון (מאדם הנ"ל) ואח"כ לומר לו: הקשב, אולי תואיל לעשות כך וכך... אכן כך יש לומר **בתחילה**, אך אם זה לא מועיל – צריך להיות "ויכוף".

וכל זמן שסימנים אלו לא התקיימו, דבר ברור הוא שעדיין אין זה משיח, ודבר ברור הוא שנמצאים עוד קודם קיבוץ הגלויות. אך כאשר יקויימו ענינים אלו, ואח"כ יהי' "ילחם מלחמות ה'", ואח"כ אומרים "וינצח" – שהוא ינצח²⁴, רק אז יגיע הזמן שבו יתחיל קיבוץ הגלויות.

– כך פוסק הרמב"ם!

ישנם מקומות שלא פוסקים להלכה כדעת הרמב"ם משום שפוסקים אחרים חולקים עליו. אבל כאן הרי זה אחד מפסקי הדינים של הרמב"ם שאין אף פוסק החולק עליהם!

23) כמ"ש "דרכי' דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום" (משלי ג, יז).

24) להעיר משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 110): "רואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחם מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודווקא מתוך מלחמה של שלום". (תרגום מאידית).

[ומה שמביאים את דברי הירושלמי²⁵ ופי הרמב"ן על שיר השירים – הרי בודאי ידע הרמב"ם ע"ד הירושלמי. ובנוגע לרמב"ן על שה"ש – ראשית, ישנה מחלוקת האם אכן הרמב"ן כתבו או מחבר אחר. וגם את"ל שהוא להרמב"ן – הרי"ז ע"ד פירושו על התורה, שאין ענינו פסקי-דינים, ע"ד פי' רש"י שישנו כלל בפוסקים שרש"י בפירושו לש"ס אינו פוסק. בשו"ת שלו וכן בספרי תלמידיו מובאים פסקי רש"י, אך מפירושו על הש"ס א"א ללמוד פסקי-דינים!].

ובמילא, הרי זה דבר ברור שנמצאים עוד קודם קיבוץ גלויות, ועוד לא רואים את זה ש"יכוף כל ישראל" ללכת בדרכי התורה ומצוות²⁶, ובמילא – אוחזים עתה ב"הוי' יחתו מריביו" עוד לפני ש"יורם קרן משיחו" [וכמדובר לעיל²⁷, שישנם אלו שהם "מריב וא"ו", המלאכים למעלה שאינם מניחים לחסדים לרדת למטה, ולכן חסר לפעמים גם הענין ד"יערה עליו רוח ממרום"²⁸, ה"רוח עברה ותטהרם"²⁹, ובמילא יורדת רוח (של

25) ריש ברכות (וכן הוא בשה"ד פ"ו, י): "גאולתן של ישראל היא כאיילת השחר קמעא קמעא". בהבא לקמן בפנים – ראה לקו"ש ח"ה ע' 149 בהערה בארוכה, חט"ז ע' 491. ועוד.

26) להעיר מיחידות הרש"ח גוטניק שי' אצל כ"ק אד"ש מה"מ בתאריך ה' מנ"א תשכ"ז (10 חודשים לאחר התנוועדות זו), שבה אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ בין הדברים: מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש (שיכוף כל ישראל וכו'), אין הכוונה בזה רק בכח – הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך ("ארומגין") ויכוף ("צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי הי' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר הי' מסייע ומביא לידי קיום ה"זיכוף" (כפשוטו) – ואז, יוכלו לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה" (צדיק' למלך ח"ו ע' 174 – ע"פ רשימה פרטית).

27) סעיף א'.

28) ראה ישע"י לב, טו. תניא פי"ד (כ, ב).

29) ל' אדה"ז באגה"ת פ"ח.

גבורות וצמצומים) המחסרת ח"ו בברכות וההמשכות, בברכת ה' למטה].

ו. וזוהי תפלת חנה בשם כל אחד ואחת מישראל, ותפילת כאו"א בכל דור דור, באופן ד"מרת נפש"³⁰:

למרות ש"עלץ לבי בהוי", אבל מצד שני ישנם עדיין "מריביו", ומבקשים בתפלה, שיהי' "יחתו מריביו", היינו שיתבטלו הגבורות והצמצומים למעלה – כפי שהרבי הנשיא מפרש זאת במאמרו בארוכה³¹ – במילא יתבטל תוקף המצמצמים והמגבילים פה למטה, ואזי יהי' "יחתו מריביו".

ויקויים אח"כ המשך הפסוק: "ויתן עז למלכו", שזהו הענין ד"ילחם מלחמת ה'" וינצח כנ"ל, שהמוציא ומוליד במלחמה הוא מעיקרי עניני המלך³² כמ"ש³³ "אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם" – בעניני מלחמות שיש לנהל, ורק אח"כ יתחיל ה"יורם קרן משיחו" – כפי שמפרשי התנ"ך מפרשים³⁴ – שיתגלה שהוא המשיח.

ובפרט לפי פס"ד הרמב"ם³⁴ ש"אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם – בעשרה הימים שבין ר"ה ויוה"כ"פ היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד", אזי כאשר אוחזים ב"הוי יחתו מריביו" הרי זה מקויים מיד ללא הפסק זמן בינתיים, ונמשך עוד בראש השנה כאשר מתפללים וקוראים בהפטרה "הוי' יחתו מריביו", ואח"כ זה נמשך בפרטות ובא בפועל בכל מקום ומקום, ובכל ענין לפי ענינו, למטה מעשרה טפחים, ונמשך בעניניו של כאו"א – לבטל את המדידה והגבלה שיש לו בעבודת ה', ולהמשיך את ברכת ה' מ"ידו³⁵ המלאה

30) שמואל-א, א, י.

31) סה"מ תש"ו בתחלתו ס"ג.

32) ראה רמב"ם הל' מלכים ומלחמותיהם פ"ד ה"י.

33) פינחס כז, יז.

34) הל' תשובה פ"ב ה"ו.

35) נוסח ברכת המזון.

כל חסיד מאמין שהרבי שבדורו הוא הוא המשיח!

תוכנו של השם "צמח צדק" – רומז למשיח צדקנו:

"צמח" – כידוע ששמו של משיח "צמח", וכפי שאומרים ב"הושענות" – "איש צמח שמו"; ו"צדק" – א' הסימנים דמשיח, כמ"ש בנבואת ישע"י בנוגע למשיח צדקנו ("ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה"), שהנהגתו תהי' באופן ד"ושפט בצדק גו' והי' צדק אזור מתניו".

כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלמה שהרבי שבדורו – בדוגמת נשיא דורנו – הוא הוא המשיח, ואילו זכינו, הי' הדבר מתקיים באופן גלוי, בעיני בשר, משיח בגלוי.

(משיחת ליל ה' דחג הסוכות ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

כמה גדולה הדגשת ענין הגאולה בתפלות ראש השנה

[. .] מהו הענין שאכן שייך למעשה בפועל עתה – הרי זה כללות ענין הגאולה האמיתית והשלימה! וענין זה מודגש ביותר בכל התפלות דר"ה [.] ועל הסדר: "מלכות בית דוד משיחך"; "ויעשו כולם אגודה אחת כו" – דקאי על כל ברואי העולם (כולל אוה"ע), שענין זה יהי' לעתיד לבוא; "צמיחת קרן לדוד עבדך"; "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ"; עד "ותמלוך אתה כו' על כל מעשיך" – ששלימות ענין זה יהי' בגאולה העתידה.

ובזה רואים עד כמה גדולה הדגשת ענין הגאולה בתפלות דר"ה, עד כדי כך – שאפילו בג' ראשונות, שבהם נזהרים ביותר שלא לעשות שינויים ולהוסיף ענינים הקשורים עם בקשת צרכיו כו', אעפ"כ מוסיפים כל ענינים הנ"ל (שבהם מדובר אודות הגאולה העתידה) בג' ראשונות דוקא, ובהם גופא – בברכה השלישית, שהיא כנגד יעקב אבינו, שענינו – "נחלה בלי מצרים", עד כדי כך גדולה הדגשת ענין הגאולה האמיתית והשלימה בתפלות לראש השנה!

(משיחת יום ב' דר"ה ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

ובמיוחד כשאוחזים כבר לאחרי התקיעה גדולה שבסיום התקיעות, שהיא רמז וכנגד ה"תקע בשופר גדול" – תקיעה גדולה דהקב"ה. וכפי שהדין הוא שצריך להאריך בתקיעה "עד שיאדימו פני התוקע", שתוכן הענין בפשטות הוא, שזה מורה על המאמץ בתקיעה זו, שלכן עיקר הדם עולה לראשו. אלא שאין זה ענין של היפך הבריאות, ואדרבה עי"ז שיאדימו פני התוקע – מיתוסף בו חוזק ובריאות.

וכשם שהדין בפשטות הוא שצריכים להסתכל בפני התוקע (כמו שהוא צריך להסתכל בפני הציבור), אשר, "הסתכלות" מורה על ראי' פנימית ("אריינקוקן") שלמעלה מסתם ראי', אפילו ראי' דחכמה –

כך נזכה תיכף ומיד, להסתכלות ב"פני התוקע" ד"תקע בשופר גדול", והיו עיניך רואות את מורידן⁹. ובאופן, שלמרות גודל הגילוי אין-זה מזיק את הרואה, ואדרבה – ע"ד דברי רבנו הקדוש¹⁰ מסדר הש"ס על שזכה לראות את ר' מאיר מאחוריו, ואילו ה' זוכה לראותו מלפניו ה' עאכו"כ – ע"ז זוכים לענינים הכי נעלים דהראי' והסתכלות האמורה.

[ובפרט שנמצאים כבר לאחרי כל הענינים דששה סדרי משנה (נוסף על חמשה חומשי תורה), ועד לכל מה שתלמיד וותיק עתיד לחדש, כולל בדורנו זה, דור האחרון לגלות וראשון לגאולה – שעיקר החידוש של תלמידים אלו בדורנו הוא שכבר "כלו כל הקיצין"¹¹, וכבר ישנו גם ענין התשובה בשלימותו, וגם הכפתורים צוחצחו כבר¹², וישנו ג"כ הענין ד"עמדו הכן כולכם"¹³ מזמן, וממילא הקב"ה צריך, כביכול, לתת מיד לכאור"א מישראל את היין המשומר והלוויתן ושור הבר, ו"כספם וזהבם אתם", הן ברוחניות (אהבה ויראה¹⁴), שהם שרש ומקור לכל מצוות-עשה ומצוות לא-תעשה¹⁵, ומקורן – בענין הדעת, ועד לתכלית שלימות הדעת בקיום היעוד¹⁶ "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ו") והן בגשמיות, ואדרבה – בעיקר בגשמיות].

ויהי רצון, שנזכה כולנו לילך לארצנו הקדושה, נשמות בגופים דוקא, ונשיא דורנו בראשנו, ובמיוחד ע"י ש"מאן מלכי רבנן" פוסקים בכח התורה שמישח צדקנו צריך לבוא – **תיכף ומיד**, וכמדובר שהר"ת דמי"ד הוא: גואל ראשון הוא גואל אחרון וגואל אחרון הוא גואל ראשון¹⁷ – משה רבינו ודוד מלכא משיחא, ובפרט ע"י הפצת המעיינות דהבעש"ט, ישראל בעש"ט,

ושם סועדים תיכף ומיד בסעודה האמורה, ובאופן דשולחן ערוך [. .] וזו נעשית הכנה קרובה לשיבה בסוכת עורו של לווייתן¹⁸, ותיכף ומיד ממש.

(קטעים משיחת יום ב' דאדא-השנה ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

- (7) ראה פע"ח שער השופר פ"א. ועוד.
 (8) ראה שר"ע אדה"ז או"ח סקכ"ח סל"ז. ועוד.
 (9) ישע"ל, כ. וראה תניא פל"ו.
 (10) עירובין יג, ב. וש"נ.
 (11) סנהדרין צז, ב.
 (12) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
 (13) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
 "היום יום" ט"ו טבת.
 (14) ראה תו"א ר"פ וישב. ובכ"מ.
 (15) ראה תניא פ"ד. ובכ"מ.
 (16) ישע"י יא, ט. רמב"ם הל' מלכים בסופן.
 (17) ראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך.
 (18) ראה ב"ב עה, א.

הפתוחה הקדושה והרחבה".

וכך גם בתפלת ראש השנה, כשמבקשים "ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך" ביחד עם "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", אשר (החיבור דשניהם) הוא הענין ד"הוי' יחתו מריביו" (כמדובר בהמאמר דר"ה).

שאזי מתחלת כבר הגאולה הפרטית של כאור"א בעבודתו (כפי שאומר באגה"ק³⁶), ובגאולה כפשוטו של כמה וכמה הנמצאים לעת עתה במצור ובשבי³⁷, שיצאו משם בחסד וברחמים, בשמחה ובטוב הנראה

והנגלה ובעגלא דידן,

וזו תהי' התחלה קרובה, הכנה קרובה וסלילת הדרך, דרך המלך – הדרך³⁸ – כפי שהגמרא אומרת³⁹ שזוהי דרך רחבה במיוחד, שתפתח את הדרך עבור המון ה"קהל גדול ישו בו הנה"⁴⁰ בקרוב ממש, עי"ז שתהי' גאולתם הפרטית של המון עשיריות, מאות, אלפים ורבבות מישראל³⁷, והיא תסלול את הדרך לגאולה האמיתית והשלימה של בני ישראל בכל מושבותיהם, ע"י משיח צדקנו – כפס"ד הרמב"ם הנ"ל ש"הרי זה משיח", יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

(38) שופטים יט, ג.

(39) ב"ב ק, ב.

(40) א, י, ט.

(36) סימן ד קה, ב.

(37) הכוונה לבני ישראל שנמצאו באותה עת בברית המועצות מאחורי מסך הברזל.

לרגל ראש השנה החדשה הבעל"ט הננו מאחלים לקהל קוראינו ולכלל ישראל
כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה
 שנת גאולה אמיתית ושלמה, בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממ"ש

גליון זה מוקדש לזכות
כל העוסקים והמסייעים לעריכת, הדפסת והפצת הקונטרס "יחי המלך"

הרב שלום דובער בן טייבל	ר' עמוס מנחם הכהן בן מיכל פנינה	ר' מאיר בן מלכה פערל
הרב שמרי"ה בן פסי"ה	ר' יוסף יצחק הכהן בן מיכל פנינה	ר' אסף חנוך בן דבורה
ר' זאב מאיר בן ציפורה פריידה	ר' דוד הכהן בן שרה	ר' שמעון יהודה בן חנה
ר' מנחם מענדל הלוי בן חיה	ר' חיים אברהם בן צילה	ר' יוסף יצחק הלוי בן אסתר שיינדל
ר' שניאור פרץ בן מרים	ר' מנחם מענדל בן מרים עטיל	ר' לוי יצחק בן עפרה
ר' יעקב יצחק דב הלוי בן חיי רחל	ר' יואל בן מרים עטיל	ר' רפאל יצחק בן רעות
ר' יהודה בן רייזל	ר' דאובן בן עפרה	ר' לוי בן רעות

לכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, והרחבה בכל המצטרף בגור

ושיזכו תיכף ומיד – בתוך כלל ישראל – לקבל את פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בעיני בשר למטה מעשרה טפחים, בגאולה האמיתית והשלימה – "נאור", ממ"ש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

להזכיר שמות הנשיאים

א. [.] ע"פ הנ"ל יש להוסיף ביאור בטעם המנהג (כמובא בשיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר) להזכיר בראש השנה את שמותיהם של רבותינו נשיאינו - הבעש"ט, המגיד, אדה"ז, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, ובדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר:

נשיא הוא כשמו - מלשון התנשאות ורוממות, כיון שהוא מנושא ומרומם מכל ישראל, **"ראשי** אלפי ישראל שנשמותיהם הם מבחי' ראש ומוח לגבי נשמות ההמון כו" (בדוגמת מלך שנקרא ראש העם, ומשכמו ומעלה (הוא כבר) גבוה מכל העם).

יחד עם זה "הנשיא הוא הכל" ("משה הוא ישראל וישראל הם משה"), הנשיא כולל בתוכו את כל בני דודו, וכל יהודי יש בו ניצוץ משנשמת נשיא הדור. וע"י הנשיא נמשכים כל הצרכים הגשמיים והרוחניים לאנשי הדור, מלמעלה מעלה (דרגת הנשיא), עד לעצמותו ית' (למעלה מכל גדר מעלה) עד למטה מטה **ממש**, שכשם שהוא למעלה מעלה כך ממש ה"ז נמשך למטה מטה עד **ממש** שאפשר לממש זאת בחוש המישוש,

עד שהנשיא ממשיך בהם מההתנשאות שלו ומגביל אותם - "תשא את ראש בני ישראל" (ע"ד הנ"ל שע"י נס נעשית ההרמה של הטבע ובטבע).

שלכן מתאים שביום ראש השנה שאז ההמשכה מבחי' ראש, ולמעלה מדרגת הראש, על ובכל ימי השנה, ברכות מלמעלה מעלה עד למטה מטה, בכל צרכי בני", בגשמיות וברוחניות - יזכירו את הנשיאים, שעל-ידם נמשכים הברכות וההמשכות לכל יהודי ולכל בני".

ועאכו"כ בר"ה בשנה זו - שיום ראשון שבו חל להיות בשבת, ו - שנת תש"נ, ר"ת תהא שנת נסים.

ב. ע"פ כל הנ"ל מובן גודל העילוי של ראש השנה של השנה החדשה: נוסף לזה שאז "יורד אור חדש עליון יותר שלא הי' מאיר עדיין מימי עולם אור עליון כזה" (שזהו **בכל** ראש השנה), הרי האור חדש של ראש השנה זה (שחל להיות בשבת, ושנת תש"נ) נמשך מ"מקום" שהוא למעלה אפילו מגדר וציור אור, עד לעצמותו ומהותו ית' וזה נמשך בגלוי למטה מטה במציאותם של בני" כפי שהם נשמות בגופים כאן למטה.

וכל זה נמשך תיכף, לאלתר, ברגע הראשון של ראש השנה, אלא שאח"כ צריך יהודי "לפרוק את החבילות" ("פאנאנדערפאקן די פעקלעך") שהוא מקבל, ע"י עבודתו באופן של "זיעקב הלך לדרכו", דרך התורה והמצוה, ולדרכו דוקא - **בקב שלו**.

ובפרט ע"י העבודה - מדה כנגד מדה - בתור כלי להמשכת הנסים מלמעלה (תהא שנת נסים) - עי"ז שיהודי עושה עבודתו באופן של נסים, ז.א. הנהגה למעלה מטבעו ורגילותו (אפלו דקדושה) עד עתה, עד כ"ז - באופן שלא בערך,

(משיחות יום א' דר"ה (יום ש"ק), יום ב' דר"ה וצום גדלי' ה'תש"נ - מוגה - תרגום מאידית)

האם מותר למי שנטל ידיו לסעודת ראש השנה - לתת "שלום עליכם" למשיח?

בעמדנו בר"ה שהוא "יומא אריכתא"¹, הרי זו הוראה ג"כ בנוגע לאריכות הגלות. כלומר: יהודי צריך לדעת שאע"פ שאריכות הגלות היא באופן שאין למטה הימנו - הרי כל זה אינו אלא כיומא אריכתא, יום אחד בלבד; וביחד עם זה ברור, שהגאולה לא מתעכבת, ח"ו, אפילו לרגע אחד, אלא היא באה תיכף ומיד!

וממילא מתקיים ביום השלישי בתשרי - "ביום השלישי יקימנו ונחיל' לפניו", מפני שזוכים תיכף ומיד שימים אלו יהפכו "לששון ולשמחה גו' והאמת והשלום אהבו"², שזהו ההיפך הגמור מהמאורע ד-ג' תשרי עם גדלי' בן אחיקם שהי' - היפך האמת והיפך השלום!... ואף שודאי ר"ה הוא לא זמן המתאים להזכיר ענין שכזה - אעפ"כ מזכירים זאת עתה, משום שבעמדנו לאחרי כל התפילות והתקיעות כו' דר"ה הרי ודאי שכל ענינים אלו נתהפכו כבר, והינם עתה לא רק "כזכיות", אלא "זכיות" ממש!

והעיקר, כאמור, שנזכה תיכף ומיד לגאולה האמיתית והשלימה, וממילא מתכוננים ל"יום השלישי - בתשרי - יקימנו ונחיל' לפניו" [ובפרט שהמאורע דגדלי' בן אחיקם שייד לשלימותה של מלכות בית דוד³], לא באופן של תענית, אלא בהכנת סעודה הכי גדולה - "כסעודת שלמה בשעתו"⁴, בה הקב"ה משתף את כל בני ישראל, ומגיש להם תיכף ומיד את היין המשומר, הלוויתן ושור הבר.

ובמיוחד, שישנם יהודים שמיהרו לברך ברכה אחרונה ולעשות הבדלה, ולבוא להשתתף בהתועדות זו - הרי הם באים לכאן עם הבשורה טובה דביאת משיח צדקנו, שהם פגשו אותו כבר, ועד שהוצרכו להפסיק באמצע סעודתם כדי לתת "שלום עליכם" למשיח, [ומובן, שבנוגע ל"שלום עליכם" זה, אין מקום לשקלא וטריא האם מותר למי שנטל ידיו לתת "שלום עליכם" למי שלא נטל עדיין...].

ומכיון שהם אווזים כבר לאחרי הבדלה, הרי הם מכינים את הסעודה גדולה האמורה גם בשביל אלו שנמצאים עדיין לפני הבדלה וכו'.

הסתכלות ב"פני התוקע" ד"תקע בשופר גדול"

[.] ועוד והוא העיקר - שמכיון שמתכוננים לעריכת "סעודת שלמה בשעתו" כאמור, ולברכת-המזון "עד כזית ועד כביצה"⁵ - נזכה תיכף ומיד לה"תקע בשופר גדול לחרותנו" בביאת הגאולה, ובאופן שביחד עם זה שהגאולה היא למעלה מכל מדידה והגבלה, הרי היא נמשכת דוקא בהמדידה והגבלה (בדוגמת המדידה והגבלה דכזית וכביצה), למטה דוקא. וכידוע⁶ הסיפור בזה מהצ"צ שנמסר ע"י נשיא דורנו, שהגאולה צריכה להיות למטה מעשרה טפחים דוקא.

(4) ל' חז"ל - ב"מ רפ"ז.

(5) ברכות כ, ב.

(6) ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70. ועוד.

(1) שו"ע אדה"ז או"ח סת"ר ס"ג ואילך.

(2) זכר"ח, ח, יט. רמב"ם הל' תעניות בסופן.

(3) ראה ספר השיחות תנש"א ח"א ע' 23. וש"נ.

